

اعلامیه مطبوعاتی

در نظام دموکراسی، نماینده واقعی مردم هرگز امکان پذیر نیست

سراسیمه‌گی سیاست‌های کراچی قضیه‌ای را به اثبات می‌رساند که در دموکراسی تنها طبقه ممتاز حکومتی آینده مردم را تعیین

می‌کنند

(ترجمه)

این حقیقت در سراسر جهان روشن‌تر شده است که انتخابات تحت نظام دموکراسی مردم را به فرصت انتخاب نمایندگان شان با توجه به خواسته‌های آن‌ها نمی‌رساند، بلکه طبقه ممتاز حاکم قبل از انتخابات، انتخاب مردمش را از طریق دستکاری یا (فساد انتخاباتی) محدود کرده و تغییر می‌دهند. آشفته‌گی‌یی که در چند روز اخیر در سیاست کراچی جریان داشت، نشان می‌دهد این واقعیت تمام پاکستان را نیز در برمی‌گیرد. به طور ناگهانی ائتلاف دو جناح "حزب قومی متحد" (MQM) اعلام شد، چون قابل تصور نبود به دلیل این‌که ۲۴ ساعت قبل از اتحاد، هر دو رهبر اعلام کرده بودند که جناح مخالفش را از نظر سیاسی از بین می‌برد. مطمئناً که دست طبقه ممتاز حکومتی در عقب این اتحاد دو جناح، اگرچه واضحاً قابل مشاهده است، قرار داشته است. روزنامه داون اظهار داشت: «رهبری مرکزی هر دو حزب توسط قدرت‌هایی که برای جلسه شب در مقر امن "وزارت دفاع" احضار شده بودند، اعلام کردند که دیگر درگیری آن‌ها قابل تحمل نیست.»

در حقیقت این دستکاری انتخاباتی اولین بار نیست که در پاکستان صورت می‌گیرد. در سال ۲۰۰۷م بی‌نظیر بوتو نخست وزیر اسبق همراه جنرال دیکتاتور نظامی پرویز مشرف قرارداد خود را به گونه تنظیم کرد تا بتواند دوباره به قدرت برگردد. کاندولیزا رایس، وزیر امور خارجه سابق امریکا در کتاب "عدم افتخار بالاتر" (No Higher Honor)، جزئیات این معاهده را فاش کرد. حتی قبل از آن،

انتخابات در دهه ۱۹۹۰م ثابت می‌کند که طبقه ممتاز حاکم قبل از انتخابات مطمئن هستند که هر انتخابی که مردم می‌کنند باید با رضایت خودشان باشد.

در نظام دموکراسی، حکام در صدد محدود ساختن انتخاب مردم هستند، زیرا کسانی که به مجلس راه پیدا می‌کنند حق قانونی برای ایجاد قوانین و سیاست‌های کشور را دارند.

بنابر این قبل از هر انتخابات، رقابت میان احزاب سیاسی آغاز می‌شود تا طبقه ممتاز حاکم را تأیید کنند که (مجلس) طبق هوس و خواسته‌های آن‌ها قوانین و سیاست‌ها را ایجاد خواهند کرد. کاملاً برخلاف این نظام، در نظام سیاسی اسلام، خلافت، مردم با رأی خود خلیفه و نمایندگان مجلس امت را انتخاب می‌کنند؛ چرا که هر دوی آن‌ها هیچ قدرتی برای ساخت قانون ندارند بلکه خلیفه مجبور به تطبیق احکام، قانون و سیاست‌هایی است که از قرآن‌کریم و سنت گرفته شده است، در حالی که مجلس امت تضمین می‌کند که تطبیق قوانین بر اساس اسلام است. بنابر این، حتی اگر خلیفه و مجلس امت با تلاش طبقه ممتاز حکومت انتخاب شوند، حق ندارند قوانین را ایجاد کنند و طبقه ممتاز حاکم نمی‌تواند آن‌ها را تحت فشار قرار دهند تا قوانین و سیاست‌ها را مطابق با خواسته‌های آن‌ها مطرح کنند. ازین‌رو، طبقه ممتاز حکومتی طوری که در دموکراسی وجود دارد، هرگز در خلافت اسلامی وجود ندارد. از لحاظ تاریخی حتی زمانی که منصب خلیفه به دلیل درک ضعیف از اسلام در چند خانواده باقی مانده بود، حتی در آن زمان قدرت و حاکمیت در دست خلیفه بود نه در دست خانواده‌ای که متعلق به آن بود یا به برخی طبقه ممتاز حاکم. هم‌چنان، خلیفه کاملاً به طور آزاد به تطبیق اسلام و تنظیم امور مردم می‌پرداخت. بنابر این، خلفای معروفی؛ مانند: عمر بن عبدالعزیز در دوران امویان، هارون الرشید در دوران عباسی‌ها و سلیمان قانونی در دوران عثمانی‌ها را دیدیم که از قدرت و اقتدار خود برای تقویت اسلام و مسلمانان استفاده می‌کردند. در حقیقت "خلافت" تنها نظامی است که حقوق مردم را تضمین می‌کند؛ زیرا در این نظام مردم به هیچ یک از احزاب سیاسی و موفقیت‌های آن‌ها در انتخابات وابسته نیستند تا اطمینان حاصل کنند که حقوق خود را بعد از انتخاب حاکم دریافت می‌کنند. بلکه حقوق مردم توسط شریعت الله سبحانه و تعالی تعیین شده و بر خلیفه الزامی است تا آن را رعایت کند.

دموکراسی نظام سرمایه‌داران و حکام سیکولر قدرت‌مند است و حتی بهترین حکام آن کم‌ترین منابع دولت را برای مردم اختصاص می‌دهند تا آن‌ها در برابر این سیکولران و حکام فاسد شورش نکنند. اکنون زمان آن است که از فریب و توهم دموکراسی بیرون بیاییم؛ چون باعث می‌شود در مورد آینده خود تصمیم بگیریم. در دموکراسی، حکام سیکولر در مورد آینده ما را تصمیم می‌گیرند. به همین دلیل مردم پاکستان هنوز هم رؤیای تطبیق اسلام در پاکستان را دارند، اگرچه آن‌ها هفتاد سال پیش به آینده خود در برابر اسلام متعهد بودند، در حالی که در جریان "حرکت استقلال طلبی" خود چنین شعار را بلند می‌کردند: «چیست معنی واقعی پاکستان؟ لا إله إلا الله.» تنها در سایه خلافت راشد است که ما به تصمیم‌گیری در مورد آینده خود آزاد هستیم؛ چون خلیفه و مجلس امت، تنها از اسلام پیروی می‌کنند.

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾

[ملک: ۱۴]

آیا آن کسی که موجودات را آفریده از حال آن‌ها آگاه نیست؟! در حالی که او (از اسرار دقیق) باخبر و آگاه است!

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه پاکستان

شماره صدور: PR۱۷۰۷۶

۲۲ صفر ۱۴۳۹ هـ.ق

۱۱ نومبر ۲۰۱۷ م